

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวาน ลูกควรจะมีความสุขที่พ่อผู้จัดความทุกข์ของลูกได้มาเพื่อพาลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ที่ลูกนั้นกำลังจะกลายเป็นเจ้าหญิงในสวรรค์

คำถาม: จากการได้เห็นสภาพใดของลูก ๆ ที่พ่อไม่กังวล และเพราะเหตุใด?

คำตอบ: ลูกบางคนเป็นดอกไม้ชิ้นหนึ่งที่กลืนหอม บ้างก็ไม่มีกลิ่นหอมใดๆเลย สภาพของบางคนนั้นดีมาก ในขณะที่ผู้อื่นนั้นป่วยแพ้โดยพายุของมายา จากการได้เห็นทั้งหมดนี้, พ่อไม่ได้วิตกกังวลเพราะท่านรู้ว่าอาณาจักรยุคทองกำลังมีการก่อตั้งขึ้นมา กระนั้นก็ตาม, พ่อก็ให้คำสอนแก่ลูก: ลูก ๆ อยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างมากเท่าที่จะเป็นไปได้ อย่าได้หวาดกลัวพายุของมายา

โอมชานติ พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดผู้ที่อ่อนหวานที่สุด นิ่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกที่แสนหวาน ลูกเข้าใจว่าพ่อนั้นอ่อนหวานอย่างยิ่ง และแล้วครูผู้ที่ให้คำสอนแก่ลูกก็อ่อนหวานอย่างยิ่งเช่นกัน เมื่อลูกนั่งที่นี้ลูกควรจะจดจำว่าบาบานั้นอ่อนหวานอย่างยิ่ง ลูกกำลังจะได้รับมรดกแห่งสวรรค์จากท่าน ลูกกำลังนั่งที่นี้ในโรงคำประเพณี พ่อนั้นแสนจะอ่อนหวาน! ลูกควรจะมีความสุขในหัวใจของลูกที่พ่อจะพาลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสุขถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ท่านคือผู้จัดความทุกข์ อันดับแรก ท่านคือบาบาของเราเช่นนั้น และแล้วท่านก็ได้กลายเป็นครูของเราด้วยเช่นกัน และอธิบายความลับของทั้งวงจรโลกแก่เรา ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายว่าวงจรนั้นหมุนไปอย่างไรและลูกได้ไปผ่าน 84 ชาติเกิดอย่างไร ท่านอธิบายทั้งหมดนี้เพียงแค่ด้วยการตีดนิ้วของท่าน และแล้วท่านก็จะพาลูกไปกับท่าน ลูกนั้นจะไม่อยู่ที่นี้ ท่านจะพาดวงวิญญาณทั้งหมดกลับไปกับท่าน มีเพียงไม่กี่วันเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ มีคำกล่าวว่า: เวลามากมายนั้นได้ผ่านไปแล้ว และเวลาเล็กน้อยเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ ดังนั้นจดจำพ่อบ่อยยิ่งขึ้น และภาระของบาปทั้งหมดที่สะสมมาของหลายต่อหลายชาติเกิดของลูกจะจบสิ้นลง มีสงครามกับมายา ดังนั้นเมื่อลูกพยายามที่จะจดจำพ่อ เธอก็พยายามที่จะนำลูกออกไปจากการจดจำระลึกถึงนั้น บาบาเตือนลูกเกี่ยวกับสิ่งนี้ด้วย ดังนั้นอย่าได้คิดถึงสิ่งนั้น ไม่ว่าลูกจะมีพายุของความคิดที่ไม่ดีและเป็นบาปมากมายเพียงไรก็ตาม, แม้ว่าลูกนั้นจะนอนไม่หลับตลอดทั้งคืนด้วยการมีความคิดเหล่านั้นก็อย่าได้หวาดกลัว คงอยู่อย่างกล้าหาญ บาบาพูดว่า: อย่างแน่นอนที่พายุเหล่านั้นจะมา ลูกจะมีความฝันด้วย อย่าได้หวาดกลัวกับสิ่งใดเหล่านั้น นี่คือการรบใช้หรือไม่? ทุกสิ่งนั้นกำลังจะถูกทำลาย ลูกรบราเพื่อที่จะเอาชนะมายา ลูกไม่ต้องกลัวตายใจ ฯลฯ เพื่อสิ่งนั้น ในขณะที่ดวงวิญญาณอยู่ในร่างกาย, การหายใจก็เกิดขึ้น ที่นี้ลูกไม่ต้องพยายามที่จะกลืนลมหายใจ ในหะฐะโยคะพวกเขาไปผ่านความยากลำบากมากมาย บาบามีประสบการณ์ของสิ่งนั้น ท่านเคยศึกษาสิ่งนั้นเล็กน้อย แต่ผู้นั้นก็ต้องใช้เวลาเช่นกัน ทุกวันนี้ผู้คนบอกลูก: ความรู้ของลูกนั้นดี แต่เราไม่มีเวลา เรามีโรงงานมากมาย ฯลฯ พ่อพูดกับลูก: ลูกที่สุดแสนหวาน ก่อนอื่นจดจำพ่อและแล้วจดจำวงจร ก็เท่านั้นเอง สิ่งนั้นยากลำบากหรือไม่? เคยมีอาณาจักรของพวกเขายุคทองและยุคเงิน และแล้วก็มี การขยายตัวของชาวอิสลามและชาวพุทธ ฯลฯ ผู้คนเหล่านั้น(เหล่าเทพ)ได้ล้มศาสนาของตน และดังนั้นจึงไม่สามารถเรียกตนเองว่าเป็นเทพได้อีกต่อไป, เพราะพวกเขาได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ เหล่าเทพนั้นเคยบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตาม, ตามแผนของละคร, และแล้วพวกเขาก็เริ่มที่จะเรียกตนเองว่าเป็นฮินดู ในความเป็นจริงไม่มีศาสนาฮินดู ชื่อฮินดูสถานนั้นก็ให้ให้แก่บาร์ตภายหลัง ชื่อที่แท้จริงของสถานที่นั้นคือบาร์ต พวกเขาพูดว่า: ขอคารวะต่อแม่บาร์ต พวกเขาไม่ได้พูดว่า “ต่อแม่ฮินดูสถาน” เพียงในบาร์ตเท่านั้นที่เคยมีอาณาจักรของเทพเหล่านั้น เป็นเพียงบาร์ตเท่านั้นที่ได้รับการยกย่อง พ่อกำลังสอนลูก ๆ ถึงวิธีที่ลูกต้องจดจำพ่อ พ่อได้มาเพื่อพาลูกกลับบ้านพาใคร? ดวงวิญญาณ ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเพียงไรลูกจะกลับมาบริสุทธิ์มากเท่านั้น ลูกจะเฝ้าแต่กลับมาบริสุทธิ์ และแล้วลูกจะไม่มีประสบการณ์ของการลงโทษ หากลูกต้องมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษ สถานภาพของลูกก็จะลดลงไป ดังนั้นยิ่งลูกจดจำบาบามากเพียงไรบาปของลูกก็จะได้รับการปลดปล่อยต่อไปมากเท่านั้น มีลูกอยู่มากมายผู้ที่ไม่สามารถที่จะจดจำบาบาได้ พวกเขาเหนื่อยล้าและแล้วก็จากไป พวกเขาเหนื่อยล้าและก็จะรบรา มีลูก ๆ เช่นนั้นด้วยเช่นกัน เป็นที่เข้าใจว่าอาณาจักรนั้นกำลังมีการก่อตั้งขึ้น จะแม้แต่มิมีคนมากมายที่สอประกาย ปวงประชาที่ยากจนก็เป็นที่ต้องการด้วย ในกรณีใดก็ตาม, จะมีผู้ที่มั่งคั่งและยากจน แม้ว่าจะไม่มีความสุขที่นั่น นี่คือนิยามที่แท้จริง ที่นี้ทั้งผู้ที่มั่งคั่งและยากจนต่างก็มีประสบการณ์ของความทุกข์ ในขณะที่ที่นั่น ทั้งผู้มั่งคั่งและยากจนนั้นมีความสุข แม้ว่าจะมีความรู้สึกของการเป็นผู้ที่มั่งคั่งหรือยากจนก็ไม่มีการกล่าวถึงความสุข อย่างไรก็ตามเป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไป ไม่มีโรคภัยใดๆ ที่นั่น และช่วงชีวิตก็ยืนยาวเช่นกัน ลูกลิ้มดินแดนของความทุกข์นี้ ในยุคทองลูกไม่แม้จะจดจำความสุข เป็นเวลานี้ที่พ่อได้เตือนลูกถึงดินแดนของความทุกข์และดินแดนแห่งความสุข ผู้คนพูดว่าสวรรค์นั้นเคยคงอยู่ แต่เมื่อใดที่สวรรค์คงอยู่และเป็นเช่นไร? พวกเขาไม่รู้สิ่งใด ไม่มีใครจดจำสิ่งใดที่เป็นเวลาหลายแสนปี พ่อพูดว่า: เมื่อวานนี้ลูกเคยมีความสุขและวันพรุ่งนี้ลูกก็จะมีความสุขนั้นอีกครั้ง ท่านนั่งที่นี้และมองดูดอกไม้ทั้งหลาย: ดอกไม้ชนิดนี้ ผู้คนกำลังทำความเพียร

พยายามประเภทนี้ ผู้นั้นไม่มั่นคง ผู้นี้มีสติปัญญาเป็นหิน พ่อไม่กังวลเกี่ยวกับสิ่งใด ใช้ ท่านนั้นตระหนักรู้ว่า ลูกๆ ควรจะศึกษาเล่าเรียนอย่างรวดเร็วและกลายเป็นผู้ที่มั่งคั่ง ท่านต้องสอนลูก ลูกได้กลายเป็นลูกๆ, แต่ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนอย่างรวดเร็วและกลับมาฉลาด พ่อหนึ่งท่านและดูว่ามากเพียงไรที่ลูกศึกษาและสอนผู้อื่น และลูกเป็นดอกไม้ประเภทใด เพราะนี่คือสวนดอกไม้ของดอกไม้ที่มีชีวิต ที่ที่ลูกเห็นดอกไม้ลูกก็มีประสบการณ์ของความสุกอย่างมากมาย ลูกๆ เข้าใจว่าบาบากำลังให้มรดกแห่งสวรรค์แก่ลูก หากลูกเฝ้าแต่จดจำพ่อ บาปของลูกจะเฝ้าแต่ถูกตัดทิ้งไป ไม่เช่นนั้นแล้วจะมีประสบการณ์ของการลงโทษ และแล้วลูกจะได้รับสถานภาพที่ต่ำ สิ่งนี้เรียกว่าการได้รับจาปะตีหลังจากที่ถูกลงโทษ! จดจำพ่อเช่นที่ว่าบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดของลูกถูกตัดทิ้ง ลูกเองก็ต้องรู้จักวงจรเช่นกัน วงจรเฝ้าแต่หมุนไปไม่เคยหยุด วงจรเฝ้าแต่เคลื่อนไปเหมือนตัวไร ตัวไรก็เคลื่อนช้าที่สุด ละครที่ไม่มีชีวิตจากนั้นก็เคลื่อนไปอย่างช้ามากเช่นกัน ละครนั้นก็เฝ้าแต่เคลื่อนไป ลูกๆ บางคนก็คิดคำนวณและส่งให้กับบาบาวามีที่นาที่และที่นาที่ใน 5000 ปี หากจะมีหลายแสนปีจะไม่มีการสามารถคิดคำนวณสิ่งนั้น พ่อและลูกๆ กำลังนั่งอยู่ที่นี้ บาบนั่งที่นี้และเฝ้ามองดูแต่ละคน ผู้ที่จดจำบาบอย่างมากมาย เขาได้รับความรู้อย่างมากมายและเขาอธิบายแก่ผู้อื่นอย่างมาก เป็นสิ่งที่ย้ายถ่ายอย่างยิ่ง ลูกเพียงแต่ต้องให้คำแนะนำของพ่อ ลูกๆ มีเข็ม (badge) บอกพวกเขา: นี่คือการชื่อบาบา เมื่อผู้คนไปที่ศาล, พวกเขาที่จดจำท่านด้วยการร้องออกมาอย่างดัง “ชีพบาบา ชีพบาบา!” ลูกคือชาลีแกรม ดวงวิญญาณนั้นเป็นดวงดาวที่เล็กอย่างที่สุด พวกเขา มีบทบาทที่แสนจะใหญ่โตบันทึกไว้ในพวกเขา ดวงวิญญาณไม่ได้มีขนาดเพิ่มขึ้นหรือลดลง ดวงวิญญาณไม่เคยถูกทำลาย ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย ดวงวิญญาณมีบทบาทในละครบันทึกไว้ในพวกเขา เพชรนั้นแข็งที่สุด พ่อคำเพชรที่ว่าไม่มีหินใดที่แข็งมากกว่าเพชร เพียงแต่คิดถึงดวงวิญญาณว่าเล็กเพียงไรและมีบทบาทที่แสนจะใหญ่โตบันทึกไว้อยู่ภายในอย่างไรและไม่เคยถูกลบทิ้งอย่างไร ไม่มีดวงวิญญาณอื่นใด ไม่มีมนุษย์อื่นใดในโลกนี้ ผู้ที่เราจะสามารถเรียกว่าเป็นพ่อ ครู และสัทกูรู ผู้เดียว นั้นคือพ่อ ที่ไม่มีชีวิตจำกัด ท่านคือครูเช่นกัน ท่านให้คำสอนแก่ทุกคน: มานามานะบา! ท่านบอกลูกเช่นกัน: เมื่อลูกพบผู้คนใดของศาสนาอื่น ๆ ถามเขา: ท่านจดจำอัลลาห์หรือไม่? ดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย เวลานี้พ่อกำลังให้คำสอนแก่ลูก: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ใครได้พูดเช่นนั้น? ดวงวิญญาณ แม้ว่าผู้คนร้องเช่นนั้น พวกเขาที่ไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น พ่อพูดว่า: ลูกทั้งหมดคือสิตา และพ่อคือราม พ่อคือผู้ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มียกเลิกสำหรับผู้ทำบาปทั้งหมด ท่านประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มียกเลิกแก่ทุกคน ทุกคนไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น ในยุคทองไม่มีศาสนาอื่นใด เพียงพวกเราเท่านั้นอยู่ที่นั่นเพราะพวกเราเท่านั้นคือผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อ มองดูว่ามีวัดมากเพียงไรที่นี่! โลกนั้นใหญ่โตอย่างยิ่ง และมีสิ่งต่างๆ มากมายในโลกนั้น ที่นั่นจะไม่มีสิ่งใดๆ เหล่านั้น ที่นั่นจะมีเพียงบาร์ดเท่านั้น จะไม่มีแม้แต่รางรถไฟ ทุกสิ่งจะถูกทำลาย ไม่มีความจำเป็นสำหรับรางรถไฟที่นั่น ที่นั่นจะมีเมืองเล็กๆ รางรถไฟก็เป็นที่ต้องการเพื่อจะเดินทางไปยังหมู่บ้านที่อยู่ไกลออกไป บาบกำลังทำให้ลูกสดชื่นแจ่มใส ท่านเฝ้าแต่อธิบายประเด็นต่างๆ มากมายแก่ลูก ๆ ขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ลูกมีความรู้ทั้งหมดในสติปัญญาของลูก ในท่านองเดียวกัน พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดก็มีความรู้ทั้งหมดบันทึกไว้ในท่านและท่านเฝ้าแต่อธิบายสิ่งนั้นแก่ลูก สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพ่อ มหาสมุทรแห่งความสงบ ผู้ที่อาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ พวกเราดวงวิญญาณก็อาศัยที่นั่นในบ้านที่แสนหวานด้วยเช่นกัน ผู้คนนั้นก็เพียรพยายามอย่างหนักมากเพื่อความสงบ ก็ได้มีการถามผู้รู้ด้วยเช่นกันว่าจะสามารถมีความสงบของจิตใจได้อย่างไร พวกเขาได้สร้างวิธีการมากมายอย่างยิ่งเพื่อสิ่งนั้น ได้มีการจดจำกันว่า: ดวงวิญญาณมีจิตใจและสติปัญญา และศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณคือความสงบ ดวงวิญญาณไม่มีปาก ดวงวิญญาณไม่มีอวัยวะทางร่าง และดังนั้นอย่างแน่นอนที่จะมีความสงบ สถานที่ที่อยู่อาศัยของพวกเราดวงวิญญาณคือบ้านที่แสนหวานที่ซึ่งมีความสงบที่สมบูรณ์ และแล้วจากที่นั่นพวกเราก็ได้ใช้ชาติเกิดแรกของเราในดินแดนแห่งความสุข เวลานี้พวกเรากำลังได้รับการโยกย้ายไปสู่ดินแดนของความสุขจากดินแดนของความทุกข์ พ่อกำลังทำให้พวกเราบริสุทธิ์ โลกนั้นใหญ่โตอย่างยิ่ง จะไม่มีป่าเหล่านั้นทั้งหมด ฯลฯ ที่นั่น ที่นั่นจะไม่ได้มีภูเขามากมาย ฯลฯ จะมีเพียงอาณาจักรของเราเท่านั้น เช่นที่พวกเขาทำแบบจำลองเล็กๆ ของสวรรค์ ในท่านองเดียวกันก็จะมีสวรรค์เล็กๆ เพียงแต่มองดูความมหัศจรรย์ของสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น โลกนั้นใหญ่โตอย่างยิ่ง ที่นี้พวกเขาทั้งหมดเฝ้าแต่รบรากับกันและกัน และแล้วโลกนี้ทั้งหมดก็จะถูกทำลาย และมีเพียงอาณาจักรของเราเท่านั้นที่จะหลงเหลืออยู่ เมื่อทุกสิ่งถูกทำลายทั้งหมดนี้จะไปที่ใด? ทั้งหมดนั้นก็ลงไปได้ทะเลและผืนโลก ไม่มีนามหรือร่องรอยของสิ่งใดที่จะหลงเหลืออยู่ สิ่งใดก็ตามที่ลงไปในการเล่นนั้นก็ถูกทำลายภายในนั้น ทะเลก็จะกลืนสิ่งนั้นอย่างสมบูรณ์ วัตถุธาตุก็จะหลอมรวมไปกับวัตถุธาตุ ผืนผงคลมรวมไปกับผืนผงคลม และแล้วโลกนั้นก็จะสาโทประธาน ในเวลานั้นวัตถุธาตุนั้นก็เรียกว่าใหม่และสาโทประธาน ลูกมีความงามตามธรรมชาติที่นั่น ลูกไม่ได้ทาลิปสติก ฯลฯ ลูกๆ ควรจะเป็นสุข ลูกกลายเป็นเจ้าหญิงใน

สวรงค์ หากลูกไม่อาบในความรู้ลูกก็จะไม่กลายเป็นเทพ ไม่มีวิธีการอื่นใด พ่อฉันสวยงามเสมอ ลูกๆดวงวิญญาณได้อยู่อย่างน่าเกลียด ผู้เป็นที่รักนั้นคือนักเดินทางที่สวยงามอย่างยิ่ง ท่านมาและทำให้ลูกสวยงาม พ่อพูดว่า: พ่อได้เข้ามาในฉัน พ่อไม่มีวันอยู่อย่างน่าเกลียด ลูกนั้นน่าเกลียดและกำลังจะกลับมาสวยงาม เป็นเพียงนักเดินทางเดียวเท่านั้นผู้ที่สวยงามเสมอ บาบานี้ก็ได้อยู่อย่างน่าเกลียดและแล้วก็สวยงาม ผู้เดียวนั้นทำให้ลูกทั้งหมดสวยงามและพาลูกกลับไปกับท่าน ลูกๆต้องกลับมาสวยงามและทำให้ผู้อื่นสวยงามด้วยเช่นกัน พ่อไม่ได้กลับมาที่น่าเกลียดและสวยงาม พวกเขาได้ทำความผิดในกิตะ พวกเขาได้ใส่ชื่อของกษณะแทนชื่อของพ่อ นั่นเรียกว่าความผิดเดียว เป็นชีพบาบาผู้ที่ทำให้โลกสวยงาม แต่แทนที่จะเป็นชื่อของท่านพวกเขาได้ใส่ชื่อของผู้ที่ได้กลายเป็นผู้ที่สวยงามคนแรกในสวรงค์ ไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้ บาร์ตจะกลับมาสวยงามอีกครั้ง ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าจะมีสวรงค์หลังจาก 40,000 ปี ในขณะที่ลูกอธิบายว่าทั้งวงจรมันเพียง 5000 ปีเท่านั้น เวลานี้พ่อกำลังพูดกับลูกๆดวงวิญญาณ ท่านพูดว่า: พ่อคือผู้ที่รักถึงครึ่งหนึ่งของวงจรถูกเคยเรียกหาพ่อ: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! มาและทำให้พวกเราดวงวิญญาณ พวกเราผู้เป็นคู่รัก บริสุทธิ์เกิด! ดังนั้นลูกต้องทำตามกำหนดของท่าน ลูกต้องทำความเพียรพยายาม บาบามาไม่ได้บอกลูกว่าไม่ให้ทำธุรกิจ ฯลฯ ไม่เลย ลูกต้องทำทุกสิ่ง ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกและดูแลลูกๆของลูก เพียงแต่คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ เพราะพ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกอาจจะดูแลลูกๆของลูก แต่อย่ามีลูกมากขึ้น ไม่เช่นนั้นแล้วลูกก็จะเฝ้าแต่จดจำพวกเขาในขณะที่มีพวกเขาทั้งหมดลูกต้องลืมพวกเขา ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็นนั้นทั้งหมดนั้นกำลังจะถูกทำลาย ร่างกายจะถูกทำลาย และดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ และแล้วลูกจะได้รับรางวัล นี่คือการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัด เมื่อพ่อสร้างบ้านใหม่หัวใจของพวกเขาก็เคลื่อนออกไปจากบ้านเก่า ในสวรงค์จะไม่สิ่งใดหรือ? มีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด สวรงค์จะอยู่ที่นี้ มีอนุสรณ์ที่สมบูรณ์ในวัดติวาลา ได้มีการแสดงว่าลูกกำลังทำทาบาศีอยู่เบื้องล่าง ดังนั้นสวรงค์อยู่ที่ใด? พวกเขาได้แสดงสวรงค์ไว้บนเพดาน ต่ำลงมาลูกกำลังทำทาบาศีของราชาโยคะ และเบื้องบนนั้นก็เป็นสถานภาพที่สูงศักดิ์ วัดนั้นก็สวยงามอย่างยิ่ง บนยอดเขาก็มือชาลการ์ที่ซึ่งมีรูปปั้นทองคำ และสูงขึ้นจากที่นั่นก็คือกูรูสิกขา กูรูที่ยิ่งใหญ่กำลังนั่งอยู่ที่จุดสูงสุด สูงสุดเหนือสิ่งใดคือสัทกูรู และในระหว่างกลางพวกเขาก็ได้แสดงสวรงค์ ดังนั้นวัดติวาลานี้คืออนุสรณ์ที่ถูกต้องแม่นยำ ลูกศึกษาราชโยคะและแล้วก็มีสวรงค์ที่นี้ เหล่าเทพนั้นเคยมีชีวิตอยู่ที่นี้ ในเวลานี้กำลังมีการสร้างโลกที่บริสุทธิ์ให้กับพวกเขา อัจชะ ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ขณะที่มองดูทุกสิ่งด้วยดวงตาทั้งสอง ทำความเพียรพยายามที่จะลืมสิ่งนั้น นำหัวใจของลูกออกมาจากบ้านเก่าและโลกเก่า จดจำบ้านใหม่ของลูก
2. อาบในความรู้และกลายเป็นเจ้าหญิงที่สวยงาม เช่นที่พ่อคือนักเดินทางที่สวยงาม ในทำนองเดียวกันด้วยการมีการจดจำระลึกถึงท่าน ทำให้ดวงวิญญาณสวยงามจากน่าเกลียด อย่าได้หวาดกลัวสงครามกับมายา อย่างแน่นอนจงกลายเป็นผู้มีชัยชนะ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เพียรพยายามที่ง่ายดายและทำให้คุณสมบัติพิเศษของชาติเกิดบราห์มินของลูกเป็นธรรมชาตินิสัยที่เป็นธรรมชาติ (natural nature)
ชาติเกิดบราห์มินนั้นมีความพิเศษ ธรรมะบราห์มิน (ศาสนา) และ คาร์มา (การกระทำ) นั้นพิเศษ นั่นคือ ทั้งสองสูงส่งมากที่สุดเพราะบราห์มินทำตามพ่อบราห์มาที่มีตัวตนในการกระทำของพวกเขา ดังนั้นธรรมชาตินิสัยของบราห์มินคือธรรมชาตินิสัยที่พิเศษ ธรรมชาตินิสัยที่ธรรมดา หรือธรรมชาตินิสัยที่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของมายาไม่ใช่ธรรมชาตินิสัยของบราห์มิน เพียงแต่เก็บไว้ในการตระหนักรู้ว่า: ฉันเป็นดวงวิญญาณพิเศษ เมื่อธรรมชาตินิสัยนี้กลายเป็นธรรมชาติ และแล้วลูกจะมีประสบการณ์ว่าสิ่งนั้นง่ายดายที่จะตัดเทียมกับพ่อ ลูกจะกลายเป็นรูปของการจดจำระลึกถึงและดังนั้นจึงเป็นรูปของพลัง นี่คือการเพียรพยายามที่ง่ายดาย

คติพจน์: ผู้ที่กระจายแสงของความบริสุทธิ์และความสงบทุกหนแห่งคือประภาคารแห่งแสง

*** โอมชานติ ***